

அடுத்தது யாரோ?

R. ஸ்டான்லி, 4 ஜூலை 2020

“அடுத்தது யாரோ?” தியோடர் வில்லியம்ஸ் (மிஷனரித் தலைவர்), எமில் ஜெபசிங் (மிஷனரிச் செயல் வீரர்), சாம் ஜெபத்துரை (கர்த்தரது எழுத்தாணி), பிரகாஷ் ஏசுவடியான் (எழுப்புதல் பிரசங்கியார்), ஜான் சாலொமோன் (சுவிசேஷகர்), ரவி சகரியாஸ் (கிறிஸ்தவத் தத்துவஞானி), ஐசக் மனோகரம் (கைவிடப்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் ஆதரவாளர்) மற்றும் பேட்ரிக் ஜாஷ்வா (ஜெப வீரர்) போன்ற தேவ ஊழியர் சமீப ஆண்டுகளில் அடுத்தடுத்து மறைந்தது கிறிஸ்தவ உலகில் எழுப்பியுள்ள கேள்வியே இது. இவ்வலகில் தேவன் தமது ஊழியரது பணி முடிந்துவிட்டதாலேயே ஓய்வெடுக்கும்படி அவர்களை அடக்கம்பண்ணுகிறார் என்பதுதான் உண்மை (வெளி 14:13). இவர்கள் தாவீதைப்போல் தங்கள் தலைமுறையினருக்குத் திருச்சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்து முடித்த பின்னர் தூங்கச் செல்லுகின்றனர் (அப் 13:36). ஆனாலும், அவர்கள் விட்டுச்செல்லும் வெற்றிடம் அவ்வளவு சீக்கிரம் நிரப்பப் படுவதில்லை; சிலரைப் பொருத்தமட்டில் நிரப்பப்படுவதேயில்லை. ஒரு வகையில், தேவ மக்கள் யாவருமே தேவ ஊழியர்தான்; ஆனால் முழுநேரத் திருப்பணியாளரை மனதில் வைத்தே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது. இம்மாமனிதரை ஒவ்வொருவராய் நாம் இழக்கும்போது “அடுத்தது யாரோ?” என்ற கேள்வி நமது மனதில் எழாதோ? எனக்கு இது பெரும் கவலை.

நமது காலங்கள் தேவனது கரங்களிலேயே இருக்கின்றன என்பது திருமறைப் போதனை (சங் 31:15). தன்னைச் சுற்றி அவதூறுகளும் அக்கிரமக்காரரின் அச்சுறுத்தல்களும் நிறைந்து காணப்பட்ட வேளையில் தாவீதரசனின் அறிக்கையே இது (வச 13,14). தேவன் குறித்துள்ள நமது இறப்பு நாளை நாம் தள்ளிப்போட முடியாது என்பதே இங்கு தெளிவு. ஆனாலும், தேவ ஊழியரின் வாழ்காலத்தில் அவர்களைச் சந்தோஷமாய் வைத்துக்கொள்வது **தேவப் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரது தலையாய கடமை** ஆகும். இறந்துபோனோருக்காய் அழுதுகொண்டு இருப்பதையும், அஞ்சலி செலுத்திக்கொண்டு இருப்பதையும்விட இருப்பவர்கள்மீது அக்கறை காட்டுவதே முக்கியம் (யோசு 1:2). “தேவனானவர் இறந்தோரின் கடவுளல்ல, இருப்போரின் கடவுள்” என்று இயேசு கூறியதின் பொருள் இதுவே (மத் 22:32ஆ). ஆபிரகாமின் தேவன் ஈசாக்கையும் நடத்திச் செல்வார்; ஈசாக்கின் தேவன் யாக்கோபையும் நடத்திச் செல்வார்; யாக்கோபின் தேவன் நம்மெல்லாரையும் நடத்திச் செல்வார். “யாக்கோபின் தேவன்” என்று பைபிளில் அவர் எத்தனை முறை அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார் தெரியுமா?

தேவ ஊழியரது தலை வலிகளையும் இதய வேதனைகளையும் இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டவிருக்கிறேன்; அது ஏனென்றால் நாம் அவர்களையும், “தமது ஊழியக்காரரின் சுகத்தை விரும்பும்” அவர்களது தேவனையும் மகிழ்விக்கும்படி நம்மால் இயன்ற அத்தனையையும் செய்வதற்காகவே (சங் 35:27ஆ). முழுநேர இறைப்பணியில் 45 ஆண்டுகள் (2020) அனுபவம் பெற்றுள்ள நான் என்னைப் போல் போராட்டங்களிலும் பாடுகளிலும் இருக்கும் மற்ற தேவ ஊழியரோடு அடையாளப்படுத்திக் கொள்வது எளிது. எங்களுக்கு வேண்டியது உங்கள் பரிதாபம் அல்ல, பரிவுணர்வும் பக்கத்துணையுமே. களைத்திருக்கும் எங்களுக்கு “ஒரு தம்ளர் தண்ணீர்” கொடுப்பதையும் விண்ணகம் கணக்கில் வைக்கும் (மத் 10:41,42). “மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று இதனை இயேசு நிச்சயப்படுத்து வதைக் கவனியுங்கள். ஓர் அப்போஸ்தலனாகவோ, ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவோ, ஒரு சுவிசேஷகனாகவோ, ஒரு மேய்ப்பனாகவோ, ஒரு போதகனாகவோ, இப்படி எவ்வித அழைப்பில் இருந்தாலும் அவர் அடிப்படையாக ஒரு “தேவ ஊழியர்.” பேதுரு, பவுல், தீமோத்தேயு, யாக்கோபு, யோவான், யூதா, எப்பாப்பிரா ஆகியோரெல்லாம் இவ்விதம்தான் அழைக்கப்பட்டனர் (2 பேது 1:1; ரோ 1:1; தீத்து 1:1; பிலி 1:1; யாக் 1:1; வெளி 1:1; யூதா 1; கொலோ 4:12). மோசேயும் தானியேலும் அவ்விதமே அழைக்கப்பட்டனர் (எண் 12:7,8; தானி 6:20; 9:11).

1. உடலுக்கடுத்த பிரச்சனைகள் (Health Problems)

தேவ ஊழியர் எவரும் காலத்திற்குமுன் இறப்பதில்லை என்பது எனது விசுவாசம். தேவனைப் பொருத்தமட்டில், அவர்களது பூவுலகப்பணி நிறைவடைந்தவுடன் அவர்கள் விண்ணகம் வர அவர் அழைப்பு மணி அடித்துவிடுவார். மோசேக்கு உடல் பலம் குறையாதிருந்தும், கண்ணில் புரை விழுவதற்கு முன்னரே, ஆண்டவர் அழைத்துக்கொண்டாரன்றோ? (உபா 34:7). ஆனால், நமது புரிதலின்படி, தேவ ஊழியர் அநேகரது வாழ்நாள் **உடல்நலக்கேட்டினால்** குறைந்துவிடுகிறது. இக்கட்டுரையின் முதல் பத்தியில் பெயரிடப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோரின் கதை இதுதான். வேலைப்பளு, நேரம் தவறிய உணவு, தூக்கமின்மை, இன்னும் இவை போன்றவையே காரணங்கள். சபை மேய்ப்பர் பலரது அறிக்கை மேய்ப்பனான யாக்கோபைப் போன்றதே: “பகலில் கொடும் வெயிலும், இரவில் கடும் குளிரும் என்னை வாட்டின; அதனால் என் கண்களுக்கு உறக்கமே இல்லை” (ஆதி 31:40). மந்தை மேய்த்துவந்த சூலமித்தியாளின் புலம்பலே ஊழியர் பலருக்குப் பொருத்தமாயிற்று: “கதிர்வன் காய்ந்தான்; நான் கறுப்பானேன்” (உன் 1:6அ). பிறரது நலனுக்காகவே தங்களைத் தாரைவார்த்துவிட்ட இவர்கள் தங்கள் சொந்த உடலைக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டனர் (வச 6ஆ). அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்திய தீர்க்கன் எலிசா ஒரு தீரா வியாதியால் உயிரிழந்தார் (2 இரா 13:14அ). அவருக்கு இவ்வியாதி கண்டுபிடிக்கப்பட்டவுடன் அவர் என்னவெல்லாம் நினைத்திருப்பார் என்று கற்பனை செய்துபாருங்கள்: “எலியாவின் இரட்டிப்பான ஆவி வரம் இதுதானோ? அவரை அழைத்துச் செல்ல அக்கினி இரத்ததையும் அக்கினிக் குதிரைகளையும் தேவன் அனுப்பினார், நல்லது! எனக்கு அவதியற்ற மரணமாவது தரக்கூடாதா?”

சாகும்வரைத் தன்னைக் குத்திக்கொண்டேயிருந்த முள்ளினால் அப்போஸ்தலன் பவுல் எவ்வளவாய்ப் பாடுபட்டார்! சுகம் நாடி எவ்வளவாய் ஜெபித்தார்! (2 கொரி 12:7-9). சிங்கம் போன்ற தைரியம் கொண்ட அவருக்கு உதவி ஊழியனாயிருந்த தீமோத்தேயு ஏற்கனவே பயந்தாங்கொள்ளி (1 கொரி 16:10). அவனுக்கும் எப்பொழுது பார்த்தாலும் வயிற்றுவலி (1 தீமோ 5:23). பவுலின் கைக்குட்டையே நோயாளிகளைக் குணமாக்கியதும் பிசாசுகளை விரட்டியதும் அவனுக்குத் தெரியும் (அப் 19:11,12). அப்போஸ்தலனது துணிகளை அவன் எத்தனை முறை துவைத்திருப்பான்! பவுலின் போர்வையைச் சிறைச்சாலைக்குக் கையில் எடுத்துவந்ததும் அவன்தானே? (2 தீமோ 4:13). பவுலுக்கு நெருக்கமாயிருந்த இன்னொரு ஊழியர் அளவுக்குமீறி உழைத்தாலேயே செத்துப் பிழைத்தார் (பிலி 2:25-30). மணிக்கணக்கில் நின்றுகொண்டு திருமறையைப் போதித்ததால் எனது கால் நரம்புகள் வீங்கியுள்ளன. பல்லாண்டுகள் இறைச்செய்தியைக் கதறிப் பிரசங்கித்தது எனது குரல் நாண்களைப் பழுதாக்கிவிட்டது. **தேய்மானம்!** பிரியமானவர்களே, களைப்படைந்த தேவ ஊழியருக்குச் “சூடான சப்பாத்தியும் தண்ணீரும்” கொடுக்கும் தேவதூதராயிருங்கள் (1 இரா 19:5,6). ஒரு முறை கொடுத்துவிட்டால் போதாது (வச 7). உங்களது உதவியின்றி அவர் இன்னும் “நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும்” எப்படி நடக்க முடியும்? (வச 8).

திருச்சபைச் சரித்திரத்தை நான் வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தலைசிறந்த தேவ ஊழியர் பலர் எவ்விதம் இறந்தனர் என்று பார்த்தது என்னை அதிரவைத்தது. டேவிட் பிரெய்னார்டு 29ஆம் வயதில் காசநோய்க்குப் பலியானார். அவரது சரிதையை வாசித்த பலநூறுபேர் உலகெங்கும் மிஷனிகளாய்ச் சென்றனர்; அவர்களில் வில்லியம் கேரியும் ஒருவர். புதிய ஏற்பாட்டை இந்துஸ்தானியில் மொழியாக்கம் செய்த இங்கிலாந்து நாட்டு மிஷனரி ஹென்றி மார்ட்டின் 31ஆம் வயதில் காசநோய் மற்றும் கடும் காய்ச்சலினால் இறந்தார். My Utmost for the Highest என்ற உலகப் புகழ் தினசரித் தியான நூலாசிரியர் ஆஸ்வால்டு சேம்பர்ஸ் 43ஆம் வயதில் குடல் வியாதியினால் மரித்தார். “நான் பாவிதான்” (*Just as I am*) என்ற அரும்பெரும் பாடலை இயற்றிய சார்லட் எல்லியட் 30ஆம் வயதில் முடமாகி 82ஆம் வயதில் உயிர்தீந்தார். “எந்தன் ஜீவன் இயேசுவே” (*Take my life and let it be*) என்ற பாடலாசிரியர் பிரான்சஸ் ஹேவர்கால் 43ஆம் வயதில் குடல் வியாதியினால் மரணமடைந்தார்.

சீனாவின் மிகப்பெரிய சுவிசேஷகர் ஜான் சுங் 43ஆம் வயதில் புற்றுநோய் மற்றும் காசநோய்க்குப் பலியானார். வெளிப்பிரசங்க வேந்தர் என்றழைக்கப்பட்ட ஜார்ஜ் விட்டீல்டு 56ஆம் வயதில் இறந்தார்; அவர் 18,000 பிரசங்கங்கள் செய்தவர். “*தூயா, தூயா, தூயா*” (Holy, Holy, Holy) என்ற உருக்கமான பாடலை இயற்றிய கல்கத்தா பேராயர் ரெஜினால்டு ஹீபர் 43ஆம் வயதில் பக்கவாதத்தினால் மரித்தார். “*நீங்காதிரும் என் நேச கர்த்தரே*” (Abide with me) என்ற பாடலாசிரியர் ஹென்றி லைட் 54ஆம் வயதில் இழுப்பு நோய் மற்றும் காசநோயினால் மரணமடைந்தார். “*பாவ சஞ்சலத்தை நீக்க*” (What a friend we have in Jesus) என்ற பாடலாசிரியர் ஜோசப் ஸ்கிரிவன் 67ஆம் வயதில் நீரில் மூழ்கிவிட்டார். பிரசங்க வேந்தன் எனப்பட்ட C. H. ஸ்பர்ஜன் 16 வயதில் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கி 58ஆம் வயதில் மரித்தார். அவரது மனைவி 33ஆம் வயதில் முடமாகிவிட்டார்கள். ஜெபிக்கும் ஹைட் என்றழைக்கப்பட்ட ஜான் ஹைட் 47ஆம் வயதில் மூளைப் புற்றுநோய்க்குப் பலியானார்; இவர் இந்தியா வந்த அமெரிக்க மிஷனரி.

பிரபல வேத வியாக்கியானி மேத்யு ஹென்றி முடக்குவாதத்தினால் 52ஆம் வயதில் இறந்தார். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் வரைதான் அவரால் எழுதி முடிக்க முடிந்தது. (ஆங்கிலத்தில் எனது தினசரித் தியானங்களின் ஒலிப்பதிவை ஆகஸ்டு வரை முடித்திருக்கிறேன். இத்திட்டத்தை முடிக்கும்வரை எனக்கு ஜீவன் சுகம் தந்தாதரிக்க ஆண்டவரிடம் கேட்டிருக்கிறேன்.) *மோட்சப் பிரயாணம்* (Pilgrim's Progress) எழுதிய ஜான் பனியன் 60ஆம் வயதில் காய்ச்சலுக்குப் பலியானார். மார்க் லூத்தர் 63ஆம் வயதில் மாரடைப்பால் காலமானார். எத்தனையோ அநாதைக் குழந்தைகளையும், ஏழை மாணவ மாணவியரையும் பராமரித்து வந்த அவரது மனைவி கேத்தரின் அம்மையார் கோர் விபத்தொன்றில் 53ஆம் வயதில் இறந்தார். ஜெர்மனியிலிருந்து தரங்கம்பாடிக்கு மிஷனரியாய் வந்து, புதிய ஏற்பாட்டை முதல்முறை தமிழாக்கம் செய்த சீகன்பால்க் இந்திய வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாது 37ஆம் வயதில் மரித்தார். எனது சொந்தவூராகிய நாசரேத்தின் தந்தை என்றழைக்கப்பட்ட ஆர்தர் மர்காஷிஸ் 56ஆம் வயதில் இழுப்பு நோயினால் இறந்தார். மலரத் துவங்கியிருந்த இரு தமிழ்ச் சுவிசேஷகர்களாகிய துதி சங்கர் அவர்களைச் சாலை விபத்தொன்றில் 32ஆம் வயதிலும், Dr. ஜஸ்டின் பிரபாகரன் அவர்களை மூளைப் புற்றுநோய்க்கு 41ஆம் வயதிலும் பறிகொடுத்தோம். நான் இங்கு நிறுத்தாவிடில் பைத்தியம் பிடித்துவிடும்!

2. குடும்பப் பிரச்சனைகள் (Family Problems)

சுமுகமாய்ப் பயணிக்கும் குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ள தேவ ஊழியருக்காய்த் தேவனைத் துதிப்போம். ஆனால் அநேகரது படகுகள் அலைமோதலால் தவிக்கின்றன. இது அவர்களது தேவ அழைப்பை எவ்விதமும் மாற்றுவதில்லை. **தோளோடு தோள் கொடுத்து நிற்கும் வாழ்க்கைத் துணைகள்** தேவ ஊழியர் அனைவருக்கும் கிடைத்துவிட்டனர் என்று சொல்வதற்கில்லை. போராட்டங்கள் இல்லாத இல்லங்கள் அபூர்வமாகிவிட்டன. ஆதாமை ஏவாள் தவறாய் வசப்படுத்தினாள்; ஒருவர் மீது ஒருவர் பழி சுமத்தும் விளையாட்டு துவக்கிவைக்கப்பட்டது (ஆதி 3:6,12,13). “நீதிமானாகிய லோத்துவின்” மனைவி ஒரே உப்பு (2 பேது 2:8; ஆதி 19:26; லூக் 17:32). திருமதியோபு அம்மையார் ஒரு பைத்தியக்காரி (யோபு 2:10). ஆபிரகாமுக்கும் சாராளுக்கும் இடையில் பெரிய பிரச்சனையொன்று வெடித்துக் கிளம்பியது; அது ஒருவாறு தீர்த்துவைக்கப்பட்டாலும் இன்றுவரை அதின் விளைவுகள் தொடரத்தான் செய்கின்றன (ஆதி 16:1-6; 1 பேது 3:6; கலா 4:22,29). மோசேயின் எத்தியோப்பிய மனைவியின் காரணமாக அவருக்கும் அவரது உடன் பிறந்தோருக்கும் இடையில் சச்சரவு (எண் 12). “எந்த இல்லத்திற்குள் நுழைந்தாலும், முதலாவது அதற்குச் சமாதானம் கூறுங்கள்” என்று இயேசு சும்மாவா சொன்னார்? (லூக் 10:5). அப்படியே ஊழியக்காரிகளுக்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு தராத கணவன்மாரும் உண்டு. பிரிஸ்கில்லாளின் பெயர் அடிக்கடி முதலில் வந்தும், ஆணென்ற கர்வமில்லாது அவளுக்கு உறுதுணையாய் நின்ற ஆக்கில்லா போலிருங்கள் (அப் 18:18; ரோ 16:3; 2 தீமோ 4:19). ஆணாதிக்கத்தில் யூதக் கலாச்சாரம் நமதைவிடப் படுமோசம்!

தம்பதியருக்கிடையே உத்தமமின்மை (marital unfaithfulness) என்பது தேவ ஊழியர் நடுவில் மலிந்து வருகிறது. எந்தக் காரணத்தையும் நியாயப்படுத்த முடியாது. இதனால் ஏற்படும் காயங்கள் உடனே ஆறாது, ஆற்ற முடியாதவையும் அல்ல. தகுந்த மனந்திரும்புதலும் தயாள மன்னிப்புமே நிலைமையை இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும். தேவைப்பட்டால் தரமான கிறிஸ்தவ ஆலோசகர்களிடம் உதவி பெறவேண்டும். பிசாசைத் தோற்கடிக்கத் தேவ ஊழியத் தம்பதியர் நடுவில் ஒருமனம் நிலவ விசுவாசிகள் தவறாது ஜெபிக்கவேண்டும் (பிர 4:11,12). மற்ற கிறிஸ்தவர்களோடு இருக்கவேண்டிய ஐக்கியத்தைவிடக் கணவன்-மனைவி உறவையும் ஒருமனத்தையுமே இவ்வசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன எனத் தோன்றுகிறது.

அடுத்தடுத்து தேவ ஊழியர் குடும்பங்களில் **முரட்டாட்டமுள்ள பிள்ளைகள்தான்**. அதுதானே இந்த யுகத்தின் ஆவி? (2 தீமோ 3:1,2; மல் 4:5,6; லூக் 1:17). 1 தீமோத்தேயு 3:4,5ஐச் சுட்டிக்காட்டி ஊழியர்களைத் தாக்குவது எளிது. கர்த்தருக்கு ஏற்ற பயத்திலும் கீழ்ப்படிதலிலும் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் தந்தையருக்கு இருக்கும் பொறுப்பினையே பவுலடியார் இங்கு வலியுறுத்துகிறார். இறையரசிற்காய் அதிகம் தியாகம்பண்ணாதோர்தான் பொதுவாக இவ்வசனத்தை ஓங்கியடித்துப் பேசுவார்கள். முரட்டாட்டமுள்ள குமாரரும் குமாரத்திகளும் உள்ள ஆயர்களும் பிரசங்கிமாரும் ஊழியத்தை விட்டு விலகவேண்டுமானால் நமது பிரசங்கபீடங்கள் பாதிக்குமேல் காலியாகிவிடும்! தீர்க்கதரிசி சாமுவேல் எவ்வளவோ ஊழியப்பயணங்களை மேற்கொண்ட வேளையிலும் தனது குடும்பத்தைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை (1 சாமு 7:15-17). அவருக்கடுத்து ஊழியப் பொறுப்பெடுத்த அவரது குமாரரோ அவரது வழிகளில் நடக்காமல் ஊழல்வாதிகளாயினர் (8:1-5). தனது மகன்களைக் கண்டிக்காத ஆசாரியன் ஏலிக்கு எச்சரிப்பின் செய்தியைத் தேவனிடமிருந்து சுமந்துசென்றது அப்பொழுது இளைஞனாயிருந்த இதே சாமுவேல்தான் என்பது நினைவிருக்கிறதா? (3:11-18). நோவாவின் இரட்சிக்கப்பட்ட மகன்களில் ஒருவனுக்கு ஆபாசக்காட்சிகளில் ஆர்வம் (ஆதி 9:20-25; 1 பேது 3:20). யோபுவின் குமாரர் அவரைப்போல் உத்தமரல்ல; அவர்களது நடத்தை கேள்விக்குறியானது (யோபு 1:1,4,5). அம்னோன், அப்சலோம், அதோனியா ஆகிய தாவீதின் மூன்று குமாரர் அவருக்கு தலைவலிதான் என்பது நாமறிந்தது (2 சாமு 3:1-5).

தேவ ஊழியரது பிள்ளைகளின் மணமுறிவு இன்று அசாதாரணமல்ல. மற்றவர்களுக்கு அது ஒரு செய்தி; பெற்றோருக்கோ அது செம அடி. இவ்வித நிகழ்வுகளைக் கிண்டல் செய்யாதீர்கள். தலைவலியும் வயிற்றுவலியும் அவரவர்க்கு வந்தால்தானே தெரியும்? பண்டிதர் பில்லி கிரஹாமின் குமாரத்திகளில் ஒருவருக்கு இருமுறை விவாக ரத்து. எங்களது ஒரே பேறான குமாரத்தியின் மணவாழ்வு முறிந்தபோது, அப்பப்பா, என்னே பேச்சு! 1994இல் ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்தின் (BYM) சார்பில் எனது மனைவியும் நானும் முன்நின்று நடத்திய Love-Joy '94 எனும் குடும்ப முகாமைச் சுட்டிக்காட்டி மக்கள் எங்களைப் பரிகசித்தனர். பங்கேற்ற 350 தம்பதியருக்கு அசாதாரண ஆசிகளை அள்ளி வழங்கிய அந்நிகழ்வில் நாங்களிருவரும் எங்களைப் பலியாடுகளுக்கினோம்.

கனி மரத்திற்குத்தானே கல்? பழ மரங்களை வெட்டிச் சாய்க்கக்கூடாது என்று தேவன் தமது திருச்சட்டத்தில் கட்டளையிட்டுள்ளார் (உபா 20:19,20). “கனி தரும் செடியாய்” விளங்குவோர்மீது அம்புகளை வில்வீரர் எய்து அவர்களை மனமடிவாக்குவது வழக்கம்தான் (ஆதி 49:22-24). ஊழியத் தோழர்களே, மக்கள் பேசும் வார்த்தைகளால் ஆக்கினைத்தீர்ப்படையாதீர்கள், ஆர்வமிழந்துவிடாதீர்கள். இயேசுவுக்கு உங்கள் வேதனை நன்றாகவே புரியும். அவர் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த வேளையில், “**மற்றவர்களை இரட்சித்தான், தன்னைத்தான் இரட்சித்துக்கொள்ள முடிய வில்லையே**” என்று அவரை மதவாதிகள் கேலிசெய்தனர் (மத் 27:42). அவருடன் சிலுவையில் அறையப்பட்ட திருடரும் இதே வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஏளனம் செய்தனர் (வச 44). எனது நண்பர் மோகன் C. லாசரஸ் தம்பதியருக்குக் குழந்தையில்லாததால், புத்திரபாக்கியமற்றவர்களுக்காக அவர் ஜெபிக்கும்போது எத்தனைக் கிறிஸ்தவர்கள் பகடிபண்ணுகிறார்கள் தெரியுமா? நமதன்புச் சகோதரன்

D.G.S. தினகரனைப் பார்த்து, “சுகமளிப்பு ஊழியனே, முதலாவது உன்னைச் சுகப்படுத்திக்கொள்” என்று சவாலிட்ட கிறிஸ்தவர்கள் கொஞ்சநஞ்சமா? சாலை விபத்தில் தங்களது செல்ல மகள் ஏஞ்சல் பலியானதால் கண்ணீர் பள்ளத்தாக்கில் சென்றுகொண்டிருந்த இக்குடும்பத்தினரை இப்படியா புண்படுத்துவது? வாசக நண்பரே, மக்களுக்கு ஒரு சில பிரசங்கிமார் பழங்களாய்ப் பரிமாறப்படுவர்; மற்றவர்களோ பிழியப்பட்டுப் பழச்சாறாய் ஊற்றப்படுவர் (நியா 9:8-13).

எழுப்புதல் வீரர் ஜான் வெஸ்லியின் வீட்டை இங்கிலாந்து நாட்டில் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். என்னை நடத்திச்சென்ற முதியவரிடம் வெஸ்லியின் மனைவியைப்பற்றிக் கேட்டேன். “அதைப்பற்றி எவ்வளவு பேசாதிருக்கிறோமோ அவ்வளவு மேல்” என்று பதில் தந்தார்! தங்களது வாழ்க்கைத்துணை மற்றும் வீட்டாரால் எவ்வளவு அவமதிக்கப்படுகின்றனரென்று பல ஊழியர் என்னிடம் மனந்திறந்திருக்கின்றனர். இயேசுவின் வார்த்தைகளையே அவர்களுக்கு நான் நினைப்பூட்டுவேன்: “சொந்தவூரிலும், சொந்தக்காரர் நடுவிலும், சொந்த வீட்டிலும்தான் தீர்க்கதரிசிக்கு மதிப்பு கிடையாது!” (மாற் 6:4). மனம்போல் வாழும் ஊழியன் எவனுக்கும் இக்கூற்று பொருந்தாது என்பதனையும் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும். குடும்பச் சிக்கல்கள் இல்லாத பிரசங்கிமாரும் ஆயர்களும் போராட்டங்களில் தவிக்கும் ஊழியரை அலட்சியப்படுத்தாது, தங்களால் இயன்ற வழிகளிலெல்லாம் அன்னாரைத் தூக்கிவிட முயலவேண்டும் (ரோ 15:1,2). “**அழுவாரோடு அழங்கள்**” (12:15). கணவன்-மனைவி மற்றும் பெற்றோர்-பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கிடையில் எழக்கூடிய முரண்பாடுகளைக் கரிசனையுடன் புரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலன் பவுல் நடைமுறை ஆலோசனைகள் பல தந்துள்ளார் (1 கொரி 7:7-9; 32-35; எபே 5:22-26; 6:1-4; கொலோ 3:18-21). காயப்பட்டுக்கிடப்பவனுக்கு உங்களால் உதவ முடியாவிடில், அந்த ஆசாரியனையும் லேவியனையும் போல தயவுசெய்து ஒதுங்கிப் போய்விடுங்கள். அவனது காயங்களில் உங்களால் எண்ணெய் ஊற்ற முடியாவிடில், ப்ளீஸ் ப்ளீஸ் அமிலம் ஊற்றாதீர்கள் (லூக் 10:30-34). நல்ல சமாரியனாய் இருக்க முடியாவிட்டால் பரவாயில்லை, கெட்ட சமாரியனாகிவிடாதீர்கள்! பிரமாணக் கொள்கையில் திளைத்த ஒரு சுயநீதிக்காரனிடம்தான் இயேசு இந்த உவமையைச் சொன்னார் (வச 25-29). கற்பனைக் கற்பலகைகளைப் பெட்டிக்கு மேலே அல்ல, உள்ளே வையுங்கள்; இரக்கத்தின் இருக்கையாகிய கிருபாசனமே மேலே இருக்கட்டும்! (யாத் 25:21; யாக் 2:13).

3. ஊழியப் பிரச்சனைகள் (Ministerial Problems)

கர்த்தருக்குள்ளான மகிழ்ச்சியே தேவ ஊழியனுக்குப் பலம் என்றிராவிடில் அவர் விரைவில் ஒன்று மில்லாமலாகிவிடுவார் என்பதே எனது 50 ஆண்டுகளுக்கும் கூடுதலான ஊழிய அனுபவத்தில் நான் கண்டறிந்தது (நெகே 8:10இ). பாரமான நமது சுமையைக் கர்த்தரது இலகுவான நுகத்திற்காய் மாற்றிக்கொள்வதில் கிட்டுவதே இம்மகிழ்ச்சி (மத் 11:28-30). இந்த இரகசியத்தைத் தங்கள் ஊழியத்தின் துவக்கக் காலத்திலேயே கற்றுக்கொள்ளாதோர் ஊழியப் பாரத்தில் நசுங்கிப்போவர். தேவ ஊழியர் நடுவில் இப்படிப் பலியானோர் ஏராளம். இறைப்பணியில் எவ்வளவு பொறுப்புகள் இருந்தாலும், தேவனோடு தனித்துச் செலவழிக்கவேண்டிய நேரத்தை ஊழியர் தவிர்த்துவிடக்கூடாது. **ஊழியமானது நமது ஆன்மீகப் பலத்தை உறிஞ்சும்**. தேவனுக்குக் காத்திருந்து நமது மின்கலன்களுக்கு விசையேற்றிக்கொள்ளாவிடில், நாம் களைப்படந்து கரைந்துவிடுவோம் (ஏசா 40:29-31). “அமரிக்கையும் நம்பிக்கையுமே நமது பலம்” (30:15). இந்த ஒழுங்கைப் புறந்தள்ளிவிட்டு, பறக்கும் குதிரைகள்மீது ஏறி கிறுக்குப்பிடித்து ஓடும் இவ்வுலகுடன் நாமும் விரையத் துவங்கினால், மூச்சுத் திணறிக் கர்த்தர் மடியில் நாம் வந்து விழும்வரை அவர் நமக்காய்க் “காத்திருப்பார்” (வச 16-18). தேவ ஊழியர்மீது அழுத்தங்களையும் வற்புறுத்தல்களையும் அன்புத் தொல்லைகளாய்க் கொண்டுவந்து, “முடியாது” என்று அவர்கள் சொல்வதை ஏற்க மனமற்றவர்களே இக்கேட்டுக்குக் காரணம். எண்ணெய் ஊற்றாமல் எரிந்துகொண்டேயிருக்க முடியுமா? (லேவி 6:13).

இறைப்பணியில் செலவழிக்கப்படவேண்டியது பணம் மட்டுமல்ல, பணியாளன் தன்னையே செலவழிக்கவேண்டும். மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்காய் இது தன்னையே **தியாகச் சேவையில் தாரை வார்ப்பதாம்** (பிலி 2:17). இதற்குமேல் வார்த்துவிட எதுவுமேயில்லை என்ற நிலைக்கும் தேவ ஊழியன் வரலாம். இதுவே அவரது வாழ்வின் முடிவு என்று நம்புகிறேன். பவுல் கூறுவதைக் கேளுங்கள்: “இப்பொழுதே நான் பாணபலியாக வார்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்; கூடு விட்டு ஆவி போகும் வேளை நெருங்கிவிட்டது” (2 தீமோ 4:6). அன்புடனும் நன்றியுணர்வுடனும் தேவ மக்கள் இதற்குக் கைமாறு செய்யும் வகையில் நடந்துகொள்ளாவிடில், இதயத்தை நொறுக்கும் இச்சோர்பை மேற்கொள்வது ஊழியனுக்குச் சலபமல்ல. உயர் மதிப்பெண்களுடன் பவுலடியார் இப்பரிட்சையில் தேறினார்! கொரிந்து விசுவாசிகளுக்கு அவர் எழுதியது: “உங்களமீது எனது அன்பு கூடுமளவு என்மீது உங்கள் அன்பு குறைந்தாலும், பேரார்வமாய் உங்களுக்காய்ச் செலவு பண்ணிடுவேன், செலவு ஆகிடுவேன்” (2 கொரி 12:15). தனது தந்தையுள்ளத்தினாலேயே அவர் இவ்விதம் செய்ய முடிந்தது (வச 14ஆ). அருமை விசுவாசிகளே, தேவ ஊழியரை உங்கள் தந்தையராய்க் கருதி அன்பு செலுத்துங்கள், மதிப்பு கொடுங்கள் என உங்களை ஊக்குவிக்கிறேன் (வச 14). தொடர்ந்து நீங்கள் வளருவதற்காய் உழைக்கவேண்டுமென்று, “*பரலோகமே, என் சொந்தமே, என்று காண்பேனோ*” என்ற தங்கள் தணியா விருப்பத்தையும் அவர்கள் ஒத்திப்போடுகிறார்கள், தெரியுமா? (பிலி 1:22-26; 2 பேது 1:12-15).

விரக்தி (frustration) என்பதைத் தேவ ஊழியர் தவிர்க்க முடியாது. எருசலேமின் மதில்கள் திரும்பக் கட்டப்பட்ட சரித்திரத்தை நாம் அறிவோம். நெகேமியாதான் அதில் முக்கிய நபர். தேவன் அவருக்குத் தந்த தரிசனம் மற்றும் ஞானத்தின்படிக்கிரமமாய்ச் செயல்பட்டார். சுயநோக்கு என்பது அவரிடம் சற்றும் கிடையாது. நியாயப்படி அவருக்கு வரவேண்டிய பொருளாதார ஆசிகளைக்கூட அவர் தியாகம்பண்ணினார் (நெகே 5:15). அவரது எதிரிகளின் அச்சுறுத்தல்களினால் அசையாது நின்று, வேலையை முடிப்பதற்குத் தனது அர்ப்பணத்திலிருந்து “நான் இறங்கி வரமாட்டேன்” என்று முழங்கித் தீவிரமாய்ச் செயல்பட்டார் (6:3). அவரது உயிருக்கே மிரட்டல்கள் வந்தன (வச 10,11). இப்படியெல்லாம் இருந்தும் கூட அவர் அடைந்த விரக்தியை நான்கு முறை வெளிப்படுத்தினார்: “என் தேவனே, நான் இந்த மக்களுக்காகவும் உமது ஆலயத்திற்காகவும் செய்தது எல்லாவற்றிற்காகவும், எனக்கு நன்மை உண்டாக, என்னை நினைத்தருளும்” (5:19; 13:14,22,31). இந்தப் பரிதாப ஏக்கத்துடனேயே இந்தப் புத்தகம் முடிகிறது (13:31). நெகேமியாவின் உள்ளுணர்வுகள் எனக்கு நன்றாகவே புரிகின்றன. நான் அவருக்குச் சொல்ல விரும்புவது: “நெகேமியா அண்ணா, உங்களது சேவையையும் அன்பின் உழைப்பையும் மறந்துவிடுவதற்கு (மனிதரைப்போல) நமது தேவன் அநியாயக்காரர் அல்ல!” (எபி 6:10). அப்போஸ்தலன் பவுலுக்கும் அவரது ஊழியத்தில் விரக்தியான அனுபவங்கள் பல இருந்தன. இயேசுவுக்கு அடுத்து தன்னலமின்மை உருவெடுத்தது பவுலில்தான் என்பேன். அவர் சுயநலத்தை அல்ல, பிறர் நலனையே கருத்தில் கொண்டிருந்தார் (1 கொரி 10:33). இக்குணத்தைக் குறிப்பிடும்போதுதான் தன்னைப் பின்பற்றும்படிக்கொரிந்து நகர்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார் (11:1). அவர்களை ஓர் உள்ளூர்ச் சபையாக நாட்டியவரும் நிறுவியவரும் அவரே (3:6,10). அவர்கள் கேட்ட எத்தனையோ கேள்விகளுக்கு அவர் பொறுமையாய்த் தெளிவான பதில்கள் தந்தார். திருச்சபை வாழ்க்கைக்குப் போதுமான நடைமுறை ஆலோசனைகள் கொடுத்தார். வேறெந்தச் சபைக்கும் இவ்வளவு விபரமாய் ஆவியின் வரங்களை அவர் விளக்கவில்லை. அவர் அவர்களுக்குப் போதகனாய் மட்டுமல்ல, தகப்பனாகவும் இருந்தார் (4:15). இப்படியெல்லாம் இருந்தும், காலப்போக்கில் அவர்கள் அவரை ஓரங்கட்டினர் (வச 8,9). நான் சந்தித்துள்ள எத்தனையோ ஊழியருக்கு நிகழ்ந்ததும் இதுவே. இவ்விதக் காயங்களெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, தங்களது முதிர்ச்சியின் காரணமாக, வரப்போகும் முடிசூட்டு விழாவிற்கு ஆயத்தப்படுவதிலேயே அவர்கள் கவனம் செலுத்துகின்றனர் (2 தீமோ 4:7,8).

எதிரிகள் இல்லாத தேவ ஊழியர் என்பது கேள்விப்படாத ஒன்று. “ஒருவனது வழிகள் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருந்தால், அவனது எதிரிகளும் அவனுடன் சமாதானமாகும்படிச் செய்வார்” என்று நீதிமொழிகள்

16:7இல் வாசிக்கிறோம். தேவனோடு சமாதானமாயிருப்பவனோடு சமாதானமாயிருப்பது எளிது என்பதே இதன் பொருள். தாவீது தேவனுக்குகந்த இதயம் உள்ளவர்தானே? ஆனால் ஒன்று சொல்லட்டுமா? 150 சங்கீதங்களில் 77 தாவீது இயற்றியவை. இவற்றில் பாதிக்கு மேலானவற்றில் அவர் தனது எதிரிகளைக் குறித்தும் தனக்கு விடுதலையும் பாதுகாப்பும் வேண்டியே பேசுகிறார். தனது எதிரிகளை “மாடுகள், நாய்கள், சிங்கங்கள்” போன்றவற்றிற்கு ஒப்பிடுகிறார் (சங் 22:12,13,16,20,21). யாவருக்கும் பிரியமான 23ஆம் சங்கீதத்திலும் “சத்துருக்கள்” குறித்துப் பேசுகிறார். எபேசுவில் “காட்டு மிருகங்களுடன்” பவுல் போராடினாராம் (1 கொரி 15:32). ஒரு முறை “சிங்கத்தின் வாயிலிருந்து” தப்பினாராம் (2 தீமோ 4:17ஆ). கொல்லனாகிய அலெக்சந்தரின் சுத்தியலும் உளியும் அவரைப் பயமுறுத்திய வண்ணமிருந்தன (வச 14). தியோத்திரேப்பு போன்றோர் அன்பின் அப்போஸ்தலன் யோவான்மீது கெட்ட வார்த்தைகளைப் பொழிந்துகொண்டேயிருந்தனர் (3 யோ 9,10). உடன் ஊழியரே, “போற்றலையும் தூற்றலையும், புகழலையும் இகழலையும்” சமநிலைப்படுத்தப் பழகிக்கொள்வோம் (2 கொரி 6:8). இல்லையேல் நம்மை நாமே கொன்றுவிடுவோம். அடுத்தவரது நன்மதிப்பைக் கெடுத்துவிட வேண்டுமென்று துடிப்பவனின் வாசலில் படுத்திருப்பது பொறாமை எனும் பாம்புதான் (ஆதி 4:6,7).

பொருளாதார நெருக்கடி என்பது ஊழியத்தில் இன்னொரு பிரச்சனை. தீர்க்கதரிசி எவரும் செல்வந்தராயிருக்கவில்லை. அப்போஸ்தலர் எவரும் செல்வந்தராயிருக்கவில்லை (1 கொரி 4:11). முழுநேரப் பணிக்குள் நுழைந்த வேளையில் பலர் தங்களது சொத்து மற்றும் சேமிப்பு யாவற்றையும் இறைப்பணிக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். மிஷனரியாய் மாறிய புகழ்பெற்ற இங்கிலாந்து கிரிக்கெட் வீரர் C. T. ஸ்டட் (1862-1931) அவர்கள் தனது தந்தையிடமிருந்து பெற்ற திரள் செல்வத்தைத் திருப்பணிக்குக் கொடுத்துவிட்டார். 2020 ஜூன் 17 அன்று நம்மை விட்டுச்சென்ற அண்ணன் M. பேட்ரிக் ஜாஷ்வா அவர்கள் 1977இல் முழுநேரப் பணியில் இறங்கியபோது தனது சேமிப்பு மற்றும் வீட்டிலிருந்த நகைநட்டு யாவற்றையும் காணிக்கையாக்கினார். எனது நண்பர் K. பொன்ராஜ் ஐசக் அவர்கள் முழுநேர மிஷனரியாக மாறியபோது, தனக்கிருந்த இரண்டே உடைமைகளாகிய மோட்டார் சைக்கிளையும் கிட்டாரையும் ஊழியத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டார். திருச்சபைச் சரித்திரத்தில் இவ்விதச் சான்றுகள் ஏராளம்.

தேவ ஊழியரில் வசதி படைத்தோரைவிட வசதி குறைந்தோரே மிக மிக அதிகம். 2003இல் நான் ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்திலிருந்து (BYM) ஓய்வுபெற்ற வேளையில் கிடைத்த சேமிப்புத் தொகை முழுவதையும் இயக்கத்தின் பல்லாயிர ஆதரவாளர்களுக்கு எனது 432-பக்க தினசரித் தியான நூலை அன்பளிப்பதற்காய்ச் செலவழித்துவிட்டேன். வங்கியில் சேமிப்பு ஒன்றுமில்லாமலேயே எனது ஓய்வு காலத்தைத் தொடங்கினேன். இன்றோ, எனது ஐம்பதாண்டுக்காலத் திருமறைப் போதகப்பணியின் பயனாளிகளிடமிருந்து வரப்பெறும் நன்றிக் காணிக்கைகளே எனக்குப் போதுமானதாகவும் கூடுதலாகவும் இருக்கின்றன (1 கொரி 9:11). அதனைத் தேவையிலிருக்கும் ஊழியங்களோடும் ஊழியர்களோடும் முடிந்த வகைகளிலெல்லாம் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். **ஏழை ஊழியரை** அடையாளங்கண்டு அவர்களை ஆசீர்வதிக்கும்படிக் கிறிஸ்தவ அன்பர் யாவரையும் வருந்திக் கேட்கிறேன். ஒரு ஸ்தேவானாய், ஒரு பொர்த்துணாத்துவாய், ஓர் ஒநேசிப்போராய்த் திருத்தொண்டர்களை முகமலர்ச்சியடையச் செய்யுங்கள் (1 கொரி 16:17,18; 2 தீமோ 1:16-18). இந்திய மிஷனரி நிறுவனங்களிலிருந்து ஓய்வு பெறும் மிஷனரிகள் பலருக்குச் சொந்த வீடு என்று எதுவும் கிடையாது. தேவையுள்ளோர் பற்றிய ஆலோசனைக்கு என்னுடன் தொடர்புகொள்ளலாம் (00 91 98437 07600, <stanleyonbible@hotmail.com>).

4. ஆன்மீகப் பிரச்சனைகள் (Spiritual Problems)

“ஆயனை வெட்டு; ஆடுகள் சிதறும்” — இது சாத்தானின் தொன்றுதொட்ட சதித்திட்டம் (மத் 26:31அ). ஊழியனது ஆன்மீகத்தின்மீதே பிரதானமாகச் சத்துரு தாக்குதல் நடத்துவான். ஊழியன் தனது சிந்தை, சொல், செயல் ஆகியவற்றில் **தனிப்பட்ட பரிசுத்தம்** இழந்தால் பிசாசுக்குக் கொண்டாட்டம். ஆயர்கள் மற்றும் பிரசங்கிமார் பின்வாங்கினால் அவ்வளவு சீக்கிரம் அது

வெளிப்படையாய்த் தெரியாது. தங்களது ஆன்மீகத் தரித்திரத்தைக் காண முடியாதபடி அவர்களது பிரசங்கபீட வெற்றிகள் அவர்களைக் குருடாக்கிவிடும் (வெளி 3:17,18; நியா 16:20,21). உங்களுக்காக ஊழியக்காரர் ஜெபிக்க நீங்கள் விரும்புமளவு நீங்களும் அவர்களது ஆன்மீக ஆரோக்கியத்திற்காகவும் பலத்திற்காகவும் ஜெபிக்கவேண்டும். உங்கள் பாஸ்டர் தனது ஆன்மீகத் தரத்திற்குமேல் உங்களை உயர்த்த முடியாது (யோ 17:19; லூக் 6:40). அண்மைக்காலத்தில் பொருளாதாரச் செழிப்பு அளவுக்குமீறி வலியுறுத்தப்படுவது அநேகரை, அதிலும் குறிப்பாக ஊழியக்காரரை, ஆன்மீக வறுமைக்குள் தள்ளி விட்டது (பிலி 3:17-19). பாலைநிலத்தில் இஸ்ரவேலர் முறுமுறுத்துத் தூராசை கொண்டபோது, அவர்கள் கேட்டதை ஆண்டவர் கொடுத்துவிட்டார்; அவர்களது “ஆத்துமாக்களிலோ ஆயாசத்தை” அனுப்பினார் (சங் 106:14,15). உங்கள் தலைவர்களது வாழ்க்கை குளிரத் தொடங்குவது தெரிந்தால் தீர்க்கன் சாமுவேல் போல அவர்களுக்காய் மறைவிடங்களில் புலம்புங்கள் (1 சாமு 15:35ஆ).

உங்கள் பாஸ்டர் அல்லது தலைவரது **நடத்தையில் விரும்பத்தகாத சீர்கேடு** காணப்படுமானால், அதைப் புறங்கூறாதீர்கள், பரப்பாதீர்கள். நோவா பின்வாங்கினார்; ஆனாலும் தான் கண்டதைக் குறித்து அவரது மகன் தனது சகோதரிடம் போய்ப் பேசியது தேவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை (ஆதி 9:20-25). பின்வாங்கிப்போன சவுலின் மரணத்தைக்கூடப் பிரபலப்படுத்தாதீர்கள் என்று மக்களுக்குத் தாவீது கட்டளையிட்டார்; ஏனெனில் “பெலிஸ்தியரின் குமாரத்திகள் கும்மாளம் போட்டுவிடுவார்களாம்” (2 சாமு 1:17-20). நமது நாட்டில் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராய் வாய்பிளந்து காத்திருப்போருக்குத் தீனி போடாதீர்கள். திருச்சபை என்பது ஒரு குடும்பம்; எனவே உங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தில் உருவாகும் பிரச்சனைகளைக் கையாளுவது போலவே நடந்துகொள்ளுங்கள் (கலா 6:10; எபே 2:19). சமரசம் பண்ணாமல், அதே வேளையில் அந்த ஊழியனைத் தூக்கியெடுக்கும் மீட்பின் சிந்தையுடன் செயல்பட உடன் ஆயர்களுக்கும் உடன் தலைவர்களுக்கும் தேவன் தகுந்த ஞானமும் கிருபையும் தருவாராக (கலா 6:1). “தேவன் அவரை நிலைநிறுத்த வல்லவராயிருக்கிறாரே” (ரோ 14:4). அந்த ஊழியன் முதிர்வயதினானால் உங்கள் “தகப்பன்” போல அவரை நடத்துங்கள் (1 தீமோ 5:1,2). தலைமைப் பொறுப்புகளிலிருந்து அவரை விடுவித்தால், தேவன்மீதும் அவரது வார்த்தைமீதும் தனது “ஆதி அன்புக்கு” அவர் திரும்பிவர அவருக்குப் போதுமான நேரம் கிடைக்கும் (வெளி 2:3-5; யோ 21:15-19). அவர் புத்துணர்வும் புத்துயிரும் பெற்றிட உங்கள் செலவில் எங்காவது சென்றுவரட்டும். கடந்த ஆண்டுகளிலெல்லாம் அவரைக்கொண்டு தேவன் செய்தவற்றை அவமதிக்கவோ அப்புறப்படுத்தவோ கூடாது. விக்கிரகாராதனைக்காரனாக மாறிவிட்ட சாலொமோனின் மூன்று புத்தகங்களைத் தலைமுறைகள் பயனடையும்படி பைபிளில் தேவன் சேர்த்துவிட்டார் (1 இரா 4:32; 11:3,4). அவற்றை வாசிக்கும்போது வெறுப்புணர்வு கூடாது; ஏனெனில் “தேவன்” அவருக்குக் கொடுத்திருந்த ஞானத்தினாலேயே அவர் எழுதினார் (4:29). 1 மற்றும் 2 இராஜாக்களின் புத்தகங்களின் ஆசிரியருக்குத் தகவல்கள் தந்து உதவியது “சாலொமோனின் நடபடிப் புத்தகம்” என்பதுதான் (1 இரா 11:41).

எந்த நிறுவனமும் சாராது, சுயாதீனமாய்ப் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் தங்களது **ஆன்மீக நலனுக்காகவும் பொறுப்பாளிகளின் மேற்பார்வைக்காகவும்** முதிர்ச்சியுள்ள திருப்பணியாளர்களது ஐக்கியம் நாடவேண்டும் (பிர 4:9-12). தனித்தே இருக்காதீர்கள். எல்லாம் அறிந்தவர் எவரும் இல்லாததால், பிறரிடம் கற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லாத நிலையை நாம் என்றும் எட்டுவதில்லை (ரோ 12:3; 1 கொரி 8:2; 13:9). முதிர்வயதாகும்போது இன்னும் ஏன் படித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற கேள்வி எழுத்தான் செய்யும். பைபிளிலுள்ள சில கடினமான பகுதிகளைப் புரிந்துகொள்ள இத்தனை ஆண்டுகள் தேவனோடு நடைபோட்ட அனுபவமானது உங்களுக்குதவும். வாழ்வின் இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கிய வேளையிலும் மேலங்கியோடு “புத்தகங்களையும்” எடுத்துவரத் தீமோத்தேயுவைப் பவுலடியார் பணித்தாரன்றோ? (2 தீமோ 4:6ஆ,13). ஆப்பிரிக்காவின் இருண்ட காட்டில் கைவிளக்கு ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு, தள்ளாடிய C. T. ஸ்டட் அவர்கள் மங்கிய பார்வையுடன் பழமையான வேதாகமப் பக்கங்களைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தார். “என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்ற அவரது

நண்பனது கேள்விக்கு அவர் கொடுத்த பதில்: “எனது முடிவு நெருங்கிவிட்டது. கர்த்தரது கட்டளை எதையாவது தெரிந்தும் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறேனா என்று தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்!”

நமது பிறப்பைச் சூரிய உதயத்திற்கு ஒப்பிட்டால், நமது இறப்பைச் சூரிய அஸ்தமனம் எனலாம். நமது வாழ்வின் மாலைப்பொழுதிற்கு வரும்போது அதிமுக்கியமானதொன்று நமக்கு நினைவு படுத்தப்படவேண்டும்: “பொழுது சாயுமுன் உங்கள் சினம் தணியட்டும்” (எபே 4:26). **Rest In Peace** (சங் 4:4). மாட்சிமிகும் மோட்ச நகர் செல்லவிருக்கிறோம். அங்குச் சென்றிருப்பவர்கள் காட்டிய அனுமதிச் சீட்டு “மன்னிப்பு” எனும் ஆதார் அட்டைதான்! நம்மைச் சொல்லால் அல்லது செயலால் அடித்தவர் எவரையாவது நாம் மன்னித்துவிடாமல் இவ்வுலகிலிருந்து விடைபெறலாமா? சீமேயி போன்றோரையெல்லாம் தாவீதைப்போல கவனியாது விட்டுவிடப் பழகுங்கள் (2 சாமு 16:5,6,11,12). செஞ்சிலுவையில் நமது கர்த்தர் உதிர்த்த முதல் வார்த்தை “**மன்னிப்பு**” என்பதுதானே? (லூக் 23:34). முதலாம் இரத்தசாட்சியின் இறுதி வார்த்தைகளும் மன்னிப்பை அடுத்தவையே (அப் 7:60). தனது சகோதரனுடன் ஒப்புரவாக யாக்கோபு தனது இறுதிக்காலத்தில் முதலடி எடுத்துவைத்தார் (ஆதி 32:3,6). மாற்குவைப் பற்றிய தனது மனப்பான்மையை ஊழியத்தின் முடிவுக்கட்டத்தில் பவுல் இணக்கமாக்கினார் (2 தீமோ 4:6,11; கொலோ 4:10). அடித்தளத்திலிருந்து மேற்தளத்திற்குச் செல்லச் செல்ல ஆலயக் கட்டிடம் அகலமாகிக்கொண்டே போனதுபோல், நமது இதயங்களும் விசாலமாகிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும் (எசேக் 41:7). “உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனிதருக்கும் தெரிந்திருக்கட்டும்; (ஏனெனில்) கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்” (பிலி 4:5; யாக் 5:8,9).

முடிவுரை

இறைமக்கள் நடுவில் எத்தனையோ தீர்க்கதரிசிகள் இருந்தனர்; ஆனால் மோசே அல்லது எலியா போன்று எல்லாரும் சிறப்பெய்தவில்லை (மத் 17:3). இஸ்ரவேலில் நிறைய ஆசாரியர்கள் இருந்தனர்; ஆனால் ஆரோன் தனிதான் (எபி 5:4). சங்கீதக்காரர் பலரில் தாவீதுதான் இஸ்ரவேலின் “இனிமைப் பாடகர்” எனப்பட்டார் (2 சாமு 23:1). இயேசுவுக்குப் பன்னிரு அப்போஸ்தலரும் அநேக சீடரும் இருந்தனர்; ஆனால் மறுரூப மலைக்குப் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகிய மூவரை மட்டுமே அழைத்துச்சென்றார் (மத் 17:1). வரலாற்றாசிரியர்கள் எத்தனையோ பேர் இருந்த காலத்தில் ஆதிச் சபைச் சரித்திரம் எழுத லூக்காவையே ஆண்டவர் தெரிந்தெடுத்தார் (லூக் 1:1-4; அப் 1:1-3). புதிய ஏற்பாட்டு மிஷனரிகளில் பவுல் உயர்ந்து நின்றார் (1 கொரி 15:9,10). இவர்கள் போன்று இன்றைய உலகிலும், குறிப்பாக நமது பாரத நாட்டில், பல்லாயிரக்கணக்கான தேவ ஊழியர் உண்டு. அவர்களில் **சிறந்து விளங்கும் பிரசங்கிமார், ஆயர்கள், போதகர்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தலைவர்கள்** ஒரு சிலரே. இந்த மனிதர் மற்றும் மாதரது எண்ணிக்கையும், இக்கட்டுரையின் முதல் பத்தியில் நான் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல், அவர்களது இறப்பால் விரைவாகக் குறைந்துகொண்டே வருவது வேதனையளிக்கிறது. மிச்சமிருப்போர் நடுவிலும் பலர் காயப்பட்ட வீரர்களாகவே இருக்கின்றனர். அபிஷேக அனலுடன் தீவிரமாய்ச் செயல்படுவோர் கையளவுதான். எனவேதான் நமது மனதை அரித்துக் கொண்டிருக்கும் கேள்வி, “**அடுத்தது யாரோ?**”